

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy JUDr. [jméno] [příjmení] a soudců JUDr. Jaroslavy Míketové a Mgr. Petra Tajduse odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [okres] a obžalovaného: [celé jméno obžalovaného], [datum narození], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 21. 2. 2019 č. j. 4 T 29/2018-437 a rozhodl

takto:

- I. Z podnětu odvolání státního zástupce se podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu zrušuje výrok o trestu zákazu činnosti a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se obžalovanému [příjmení] [jméno] [celé jméno obžalovaného] nově ukládá podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce na dobu 3 (tři) let.
- II. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.
- III. Odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] se podle § 256 trestního řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 21. 2. 2019 č. j. 4 T 29/2018-437 byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným, že dne [datum] v době od 9:00 hod. do 11:49 hod. při hlavním líčení vedeném v trestní věci Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. [spisová značka] proti obžalovanému [jméno] [příjmení], ač byl řádně poučen podle § 106 trestního řádu a byl mu připomenut znalecký slib, při svém výslechu jako znalec z oboru silniční dopravy stvrdil závěry ze svého posudku [číslo] [rok], v němž analyzoval dopravní nehodu vozidla [anonymizováno] řízeného tehdy obžalovaným [jméno] [příjmení] a vozidla [anonymizováno] řízeného poškozeným [jméno] [příjmení], k níž došlo dne [datum] na silnici [anonymizováno] mezi obcí [obec], okres [okres], a hranicí okresu [obec], v mírné pravotočivé zatáčce z pohledu jízdy [jméno] [příjmení], přičemž

Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

poškozenými [jméno] a [jméno] [příjmení] popisovaný nehodový děj, kdy mělo vozidlo [jméno] vyjet ze svého jízdního pruhu do protisměru, v důsledku čehož byl [jméno] [příjmení] nucen strhnout řízení do levého jízdního pruhu, kdy však vozidlo [jméno] se vzápětí vrátilo do svého jízdního pruhu a došlo ke střetu, označil za méně pravděpodobný, neboť řidič vozidla [jméno] neměl k takové jízdě objektivní důvod, při výslechu kategoricky uvedl, že příčinou dopravní nehody bylo najetí jednoho z vozidel do protisměru, přičemž bez jakýchkoli variant tvrdil, že to bylo vozidlo [anonymizováno], přitom se opíral o existenci stopy, která nebyla policejním orgánem při ohledání místa dopravní nehody zaznamenána, a přestože u hlavního líčení připustil, že to není schopen nijak objektivně prokázat, setrval na závěru, že se vozidlo [jméno] ve svém jízdním pruhu po této stopě pohybovalo a vytvořilo ji svým levým kolem, čímž potvrzoval verzi obžalovaného [jméno] [příjmení], následně pak uváděl další závěry svého znaleckého posudku, v němž:

-) u [jméno] [příjmení] řidiče vozidla [jméno] nezjistil a neprokázal skutečnosti v jeho chování, které by mohly vést k odvrácení dopravní nehody nebo snížení jejích následků, kdy z technického hlediska [příjmení] [příjmení] neměl možnost nehodu odvrátit, zatímco řidič vozidla [anonymizováno] poškozený [jméno] [příjmení] měl možnost střetu zabránit, pokud by bezdůvodně nenajel do protisměru,

-) dospěl k závěru, že ke střetu vozidel došlo v jízdním pruhu vozidla [jméno], které nijak nezasahovalo do jízdního pruhu vozidla [anonymizováno], ačkoli ve svém posudku analyzoval postřetovou smykovou (třetí) stopu pravého předního kola vozidla [anonymizováno], o níž sám na jiném místě posudku uvedl, že má svůj počátek [číslo] cm před bílou středovou čarou, tedy v jízdním pruhu vozidla [anonymizováno],

-) dovodil úhel mezi podélnými osami automobilů cca 10°, ačkoli vzhledem k deformacím obou vozidel byl tento úhel cca 21°, v důsledku čehož graficky znázornil polohu a vzájemné postavení vozidel v okamžiku střetu tak, že vozidlo [jméno] mělo znatelně deformovat levý přední nárazník vozidla [anonymizováno] až do úrovně levého předního kola, ačkoli bylo nejméně z fotografie [číslo] jasně patrné, že k takové deformaci nedošlo, a znalec sám mj. díky její analýze dospěl na jiném místě posudku k závěru, že více byla deformována pravá strana vozidla [anonymizováno],

-) postřetové smykové stopě zanechané pravým předním kolem vozidla [anonymizováno] přiřadil úhel 25°, ačkoli byl ve skutečnosti 65°, čímž posunul střetovou polohu a postavení obou automobilů od reálné střetové polohy a postavení,

-) na straně 22 výslovně vyloučil, že by vozidlo [jméno] přešlo do protisměru,

ačkoli byl v průběhu výslechu na výše uvedené rozpory výslovně upozorněn, na svých závěrech setrval, přestože v důsledku nesprávného vyhodnocení podkladů neodpovídaly technicky přijatelnému řešení průběhu dopravní nehody. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno jako přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1. odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a odsouzen byl podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání 3 roků.

2. Proti rozsudku si podal včas a řádně odvolání státní zástupce, které směřovalo proti výroku o trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava v neprospěch obžalovaného, neboť obžalovaný je zapsán v seznamu znalců nejen pro obor dopravní, ale také pro obory ekonomika a strojírenství, a proto nadále může vykonávat činnost soudního znalce právě v dalších oborech. Účel trestu zákazu činnosti spočívá v tom, zabránit pachateli vykonávat takovou činnost (zaměstnání, povolání nebo funkci), která mu dává příležitost k páčání trestných činů určitého druhu (viz. [spisová značka]), trest zákazu činnosti má znemožnit pachateli takový trestný čin opětovně spáchat (viz [spisová značka]). Obžalovaný se dopustil

Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku tím, že podal hrubě zkreslený znalecký posudek a před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Tímto jednáním ohrozil zákonem chráněný zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení, a to prostřednictvím znaleckých posudků. Znalecké posudky mají často klíčový význam pro rozhodnutí různých orgánů státní správy či samosprávy, fyzických nebo právnických osob. Jsou vyžadovány v případech, kdy je nezbytné vysoce odborně a objektivně posoudit nějakou otázku. Právě zájem na řádném výkonu znalecké činnosti v těchto případech a zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v příslušném řízení je objektem trestného činu podle § 346 tr. zákoníku Okresní soud v Bruntále svým rozhodnutím nepřiměřeně omezil dosah trestu zákazu činnosti pouze na výkon znalecké činnosti v oboru doprava. Obžalovanému je však vytýkáno, že záměrně vyvozoval závěry z neexistujících podkladů, jeho závěry nekorespondovaly s objektivně zjištěným stavem. Takových porušení znaleckého slibu se však obžalovaný může dopustit v kterémkoli znaleckém oboru. Dále poukázal státní zástupce na stávající judikaturu ([spisová značka], [spisová značka]). Stejně jako řidič jakéhokoli vozidla nesmí řídit pod vlivem alkoholu, znalec v jakémkoli vědním oboru nesmí uvádět nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, každý znalec musí postupovat svědomitě a odborně. Závěrem navrhl, aby Krajský soud v Ostravě podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil výrok o trestu napadeného rozsudku a podle § 259 odst. 3 věty první tr. ř. obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 12 až 18 měsíců, jehož výkon by byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 až 3 roků, a trest zákazu činnosti v spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce na dobu v trvání 3 až 5 roků.

3. Proti rozsudku si podal včas a řádně odvolání obžalovaný prostřednictvím svého obhájce, které směřovalo proti všem výrokům napadeného rozsudku s tím, že okresní soud nesprávně vyhodnotil provedené důkazy, kdy v rozporu s formální logikou především vyhodnotil provedený důkaz, kterým byl výslech znalců a vyvodil tak nesprávné právní závěry. Obžalovanému je kladeno za vinu, že jako příčinu dopravní nehody vozidla [anonymizováno] a vozidla [anonymizováno] bylo najetí jednoho z vozidel do protisměru a tvrdil, že to bylo vozidlo [anonymizováno]. Obžalovaný neměl žádnou snahu vyvinutí řidiče [příjmení] [jméno] z předmětného střetu a záměrně nepravdivý znalecký posudek nevypracoval. Naopak, před vypracováním posudku zajistil veškeré dostupné podklady a jako jediný ze znalců, kteří vypracovávali ve věci znalecký posudek, včetně znaleckého posudku revizního si osobně vozidlo [anonymizováno] prohlédl a také prohlédl místo dopravní nehody. Odvolatel má za to, že mu nebyl prokázán úmysl cokoliv měnit na skutečném průběhu dopravní nehody. I řidič škody [jméno] [příjmení] [příjmení] obžalovaného jako znalce nijak nepřesvědčoval, aby znalecký posudek vypracoval v jeho prospěch. Revizní znalecký posudek, vypracovaný Českým vysokým učením technickým v [obec], fakultou dopravní, Ústavem soudního znalcetví v dopravě, se k jeho znaleckému posudku vyjádřil tak, že závěry jsou založeny na nesprávném vyhodnocení podkladů. Nesprávné vyhodnocení podkladů nemůže být bráno jako záměrné zkreslování údajů. I znalecké posudky [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] byly uvedeným znaleckým posudkem přijaty s výhradami. Revizní znalecký posudek připustil, že pro přesné určení předstřetového pohybu automobilů nejsou dostatečné podklady. Objektem trestného činu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek je zájem na výkonu znalecké činnosti. Toto ustanovení dopadá na všechny případy podání vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Tuto skutkovou podstatu lze naplnit pouze aktivním jednáním. Za nepravdivý znalecký posudek se považuje posudek, který je ve všech podstatných okolnostech a svých závěrech lživý, smyšlený nebo zfalšovaný. Zkreslený posudek obsahuje závěry, které jsou vědomě hrubě nepřesné a nepravdivé. Při výslechu znalců v hlavním líčení bylo uvedeno, že postup, který obžalovaný zvolil, byl správný, měl podklady, fotodokumentaci, polohu vozidel a analyzoval dopravní nehodu. Znalci uvedli, že pouze dílčí závěry a závěr správný nebyl, ale to jen proto, že je to o zkušenostech a vlastních názorech. Znalec [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] zhodnotil metodu ve znaleckém posudku obžalovaného jako správnou a uvedl: „Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.“

To, jestli znalec v nějakém kroku udělal chybu, něco vyhodnotil jinak, má svůj technický názor, to není nic proti ničemu, skutečně taková situace může nastat, a proto jsou tady ty revizní znalecké ústavy, aby to viděly v kolektivu třeba jinak.“ Přes tyto okolnosti soud konstatoval v odstavci 20 rozsudku, že došlo k záměrnému nepřesnému vyhodnocení důkazů tak, aby výsledné závěry znaleckého posudku svědčily ve prospěch řidiče vozidla [jméno]. Soud konstatuje, že je možno se domnívat. Soud má tedy pochybnosti o tom, zda skutečně obžalovaný vědomě uvedl jiný nehodový děj nežli znalec [příjmení] a revizní znalecké posudky. Mylně pak spatřil v jednání obžalovaného nepřímý úmysl a vynesl odsuzující rozsudek. Obžalovaný má za to, že nespáchal přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku. Z jeho strany nebyla v žádném případě použita neadekvátní metoda při vypracování znaleckého posudku, nebylo manipulováno s důkazy, se vstupními daty, ani se vstupními informacemi. Pokud i znalec udělá chybu, jedná se o lidsky omluvitelnou chybu, kterou lze napravit revizním znaleckým posudkem. Závěrem navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) tr. ř.

4. Odvolání byla podána včas (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), oprávněnými osobami (§ 246 odstavec 1 písmeno b/ trestního řádu) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 trestního řádu). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu či odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

5. Odvolací soud z podnětu podaných opravných prostředků přezkoumal z hledisek vyjádřených v ustanovení § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházejícího, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

6. Obžalovaný ve svém odvolání opakoval podstatu své obhajoby, kterou už uplatnil v průběhu řízení před okresním soudem, a v zásadě namítal nesprávné hodnocení provedených důkazů okresním soudem, k čemuž je třeba zdůraznit, že krajský soud dle § 263 odstavec 7 věta poslední trestního řádu je vázán skutkovým hodnocením soudu prvního stupně s výjimkou důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání provede. Dle názoru krajského soudu soud prvního stupně při svém hodnocení zcela splnil zákonnou povinnost hodnotit důkazy podle § 2 odstavec 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, ve které je zobrazena zásada volného hodnocení důkazů. Tento princip je zásadní pro zvážení, které důkazy soud provede, příp. zda a nakolik se jeví nezbytným stav dokazování doplnit z hlediska dosažení základního cíle - zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení v konkrétním stádiu trestního řízení. Hodnocení musí být učiněno z hlediska závažnosti důkazů, které spočívá ve vyloučení důkazů nepodstatných, takových, z nichž nelze učinit poznatky o předmětu dokazování a důkazy je nutno posuzovat i z hlediska zákonnosti, tedy zda důkazy nebyly provedeny v rozporu s procesními předpisy a zda nelze v důkazním řízení shledat pochybení, která by měla povahu podstatných vad řízení. Důkazy je pak nutno podrobit hodnocení z hlediska věrohodnosti a pravdivosti na základě analýzy jednotlivých důkazů, pocházejících jak ze samotného konkrétního důkazu, tak při hodnocení ve vztahu k dalším provedeným důkazním prostředkům. Tato zásada je budována na vnitřním přesvědčení orgánů činných v trestním řízení, přičemž není projevem libovůle nebo svobody takového orgánu, ale musí být vytvořena na přísně logickém základu, opírajícím se o právní vědomí a všestranné, hluboké a logické zhodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech s přihlédnutím ke všem okolnostem případu. Jestliže takové hodnocení je obsaženo v odůvodnění rozhodnutí, není možno shledat hodnocení důkazů chybným, v důsledku čehož nelze považovat za potřebné opakování jednotlivých důkazů či doplnění skutkových zjištění odvolacím soudem, který je takovým hodnocením důkazů vázán. Podle přesvědčení krajského soudu rozhodnutí okresního soudu těmito všemi zásadám vyhovuje, a proto neshledal důvody na jeho závěrech cokoliv podstatného změnit a argumenty obžalovaného, dotýkající se právě těchto hodnotících závěrů, nepovažuje za opodstatněné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

7. Podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku, kdo jako znalec podá nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek, bude potrestán odnětím svobody až na 2 léta nebo zákazem činnosti.

8. Podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku bude jako svědek nebo znalec před soudem nebo před mezinárodním soudním orgánem, před notářem jako soudním komisařem, státním zástupcem nebo před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, anebo před vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny v Parlamentu ČR uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo pro zjištění vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

9. Ustanovení § 346 odst. 1 tr. zákoníku dopadá na všechny případy podání vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Postihuje tedy podání nepravdivého, hrubě zkresleného nebo neúplného znaleckého posudku. Ustanovení § 346 odst. 2 tr. zákoníku tvoří samostatnou základní skutkovou podstatu. Objektem tohoto trestného činu je zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení před soudy a dalšími orgány. Pachatelem může být pouze znalec, tuto podmínku obžalovaný splňuje.

10. Za nepravdivý znalecký posudek lze považovat posudek, který je ve všech podstatných okolnostech a svých závěrech lživý, tedy v podstatě smyšlený nebo zfalšovaný, tedy je vědomě v naprostém rozporu s odbornými závěry učiněnými na základě dosaženého stupně vědeckého či jiného odborného poznání.

11. Hrubě zkreslený výsledek může částečně odpovídat skutečnosti, ale některé podstatné okolnosti, resp. závěry jsou vědomě hrubě nepřesné, resp. nepravdivé.

12. O neúplný znalecký posudek se jedná v případech, kdy znalec úmyslně zamlčí některé podstatné okolnosti (podstatné z hlediska účelu a závěrů posudku), a to v případě, že na tyto okolnosti a závěry z nich vyplývající nebyl výslovně tázán při podávání posudku, musel je však při zpracování posudku zjistit a mají zásadní (podstatný) význam pro jeho odborné závěry. Musí samozřejmě jít o okolnosti či odborné závěry, které by ten, komu posudek slouží jako podklad pro rozhodování, měl znát, aby je mohl vzít v úvahu při řešení odborné otázky, v souvislosti s níž byl posudek vyžádán.

13. Z hlediska objektivní stránky lze tuto skutkovou podstatu naplnit aktivním jednáním – podáním nepravdivého nebo hrubě zkresleného znaleckého posudku nebo úmyslným opomenutím, to je s podáním neúplného znaleckého posudku, resp. zamlčením z hlediska závěru a účelu posudku podstatných okolností. Není však podstatné, zda byl posudek podán znalcem v písemné formě nebo pouze ústně do protokolu, zákon totiž připouští obě formy.

14. K naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podle § 346 odst. 1 se vyžaduje úmysl. Subjektivní stránka tu především zahrnuje vědomost pachatele o tom, že jde o nepravdu nebo o zamlčení, a současně úmysl pro nepravdu nebo nesprávnost uvést nebo okolnost zamlčet. Postačuje úmysl eventuální (§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku).

15. Jednou z okolností, z důvodů které byl obžalovaný okresním soudem uznán vinným, bylo to, že byl znalcem, který byl přibrán v trestní věci vedené u Okresního soud v Bruntále pod sp. zn. [spisová značka] obžalovaným [jméno] [příjmení], což je skutečnost svědčící o tom, že měl motiv znalecký posudek v jeho prospěch zkreslit. Další závažnou skutečností je, že v trestní věci obžalovaného [příjmení] byly vypracovány celkem 3 znalecké posudky. Jednak znalecký posudek obžalovaného (znalecký posudek [číslo] [rok] ze dne [datum], č. l. 272 – 308 a jeho doplněk [číslo] [rok] ze dne [datum], č. l. 373 – 381), v přípravném řízení byl zpracován znalecký posudek [číslo] [anonymizováno] [jméno] [příjmení] ze dne [datum], který také zpracoval doplněk (č. l. 323 – 332), a revizní znalecký posudek [číslo] [právnícká osoba] s.r.o., ze dne [datum] (č. l. 479 – 537 příloženého spisu sp. zn. [spisová značka]), který vypracoval [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a oponoval [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno]. Znalecký posudek [anonymizováno] [jméno] [příjmení] i revizní znalecký posudek ústavu [právnícká osoba] došly ke Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

stejnému závěru, že příčinou vzniku dopravní nehody bylo vjetí motorového vozidla řízeného [jméno] [příjmení] do protisměru a za technicky přijatelný vznik dopravní nehody považují právě popis nehodového děje poškozeného [příjmení] Krajský soud už v tomto trestním řízení konstatoval k námitkám obžalovaného [příjmení], který poukazoval právě na závěry znaleckého posudku [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného], které byly odlišné oproti uvedeným znaleckým posudkům, že jeho námitky jsou nedůvodné a vyhodnotil znalecký posudek [celé jméno obžalovaného] jako nepoužitelný důkaz s ohledem na závěry znaleckého ústavu [právní osoba], dle kterých znalec [celé jméno obžalovaného] v posudku použil, nekorektní“ postavení vozidel v době střetu, což je v revizním posudku dále podrobně odůvodněno. Je zřejmé, že znalec [příjmení] [celé jméno obžalovaného] předložil okresnímu soudu znalecký posudek, ve kterém vědomě uvedl zcela rozdílné hodnoty ve výpočtovém protokolu a v grafickém znázornění postavení vozidel při střetu, k čemuž byl i následně vyslýchán, přičemž stvrdil správnost závěru svého znaleckého posudku a tento žádným způsobem neopravil, byť byl upozorňován na odlišnosti proti výše uvedeným dvěma znaleckým posudkům, na svých závěrech setrval (usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 6. 2015, č. j. [číslo jednací]).

16. V trestním řízení obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byl zpracován revizní znalecký posudek z oboru dopravy Českého vysokého učení technického v [obec], fakulty dopravní, Ústavu soudního znalcství v dopravě, který byl zpracován v [obec] [datum] (č. l. 279-298). V rámci příbrání tohoto ústavu bylo orgány činnými v trestním řízení poukazováno na to, že obžalovaný uváděl nepravdivé skutečnosti, neboť postavil vozidlo [anonymizováno] do své jízdní poloviny s odkazem stopu, kterou mělo zanechat vozidlo [jméno] levým kolem, ačkoliv sám u této stopy uvedl, že nebyla objektivně zaznamenána Policií ČR a nemůže nijak objektivně prokázat, zda vznikla od vozidla [jméno]. Dále k ní sdělil, že ji sám viděl při prostudování fotodokumentace. V hlavním líčení bylo prokázáno, že pokud stopu vytvořilo vozidlo [jméno], nemohla být vytvořena levým předním kolem, nýbrž maximálně kolem pravým, což by ovšem znamenalo, že vozidlo [jméno] by se nacházelo větší částí v protisměru a nikoli ve svém jízdním pruhu, tak jak znalec uvedl. V hlavním líčení na dotazy znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] připustil, že stopu mohlo zanechat toliko pravé kolo vozidla [jméno], které by se tak nacházelo v protisměru, rovněž setrval na tvrzení o střetové poloze vozidel, ačkoliv tomu pak neodpovídají objektivně zjištěné skutečnosti. Dále pak setrval na svých předchozích závěrech, ačkoliv jím modelované nehodové děje, vždy vycházely ze situace, kdy se vozidlo [jméno] posunovalo přes uvedenou stopu levým kolem a rovněž také setrval na svých závěrech, ačkoliv bylo prokázáno, že pokud by jelo vozidlo [jméno] ve svém jízdním pruhu, pak by vzhledem ke konečné poloze obou vozidel muselo vozidla [anonymizováno] vjet před střetem ze silnice do příkopu. Také uvedl, že je nelogické, aby vozidlo [jméno] jelo v protisměru, neboť k tomu nemělo důvod, přitom podle znalce [příjmení] [příjmení] zcela pominul jeho průjezd pravotočivou zatáčkou a k tomuto nijak nekoncepoval své závěry o technické přijatelnosti, ačkoliv tato verze vyplývá z výpovědí svědků. Ačkoliv jako znalec na str. 16 a 17 svého posudku označil místo střetu (bod rázu) přibližně 5,25 m od VBM (výchozí bod měření) s boční mírou 5,65 m vlevo od pravého okraje (shodně s měřením Policií ČR), tento údaj je v zásadním rozporu s údaji ve výpočtovém protokolu, ze kterých vyplývá, že bod rázu je 6,835 m od VBM, tedy o cca 1,585 dále od VBM. Z postavení vozidel v době střetu podle obrázku [číslo] na str. 17 posudku se vozidla při uváděných střetových rychlostech [anonymizováno] 54 km/h a [anonymizováno] 71 km/h nezastaví v prostoru dokumentovaných poloh podle protokolu nehodě, podle postavení vozidla [anonymizováno] podle obrázku [číslo] by se vozidlo [anonymizováno] po střetu muselo do dokumentované konečné polohy posunout vpravo o cca 0,5 - 0,6 m, podle výpočtového protokolu se posune vpravo o 0,137 m. V popisu postavení vozidel při střetu znalec uvedl jiné postavení, než jaké vyplývá z výpočtových protokolů a postavení vozidel v době střetu podle obrázku [číslo] 6b není v souladu s dokumentovaným poškozením vozidel podle fotodokumentace Policie ČR. Při svých výpočtech znalec zadal vozidlu [anonymizováno] jinou adhezi než vozidlu [anonymizováno], ačkoliv jely po téže vozovce. Znalec nebyl na místě nehody, nezajistil před vyhotovením posudku veškeré podklady a vycházel pouze z neúplných dokumentů, které mu poskytl obžalovaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

17. Ústav, který zpracoval revizní znalecký posudek v trestní věci obžalovaného, se k těmto rozporům, které byly zjištěny ze znaleckého posudku, jež vypracoval obžalovaný a z jeho doplňku, vyjádřil a rozvedl, že obžalovaný správně uvedl na str. 14 svého znaleckého posudku v 2. odstavci, že zdokumentovaná stopa (dle PCR [číslo]) nemá souvislost s dopravní nehodou. A stopu na obr. 3a a 3b jeho znaleckého posudku identifikoval, ale špatně vyhodnotil její směr, jak je patrné z jeho obr. 6a, kde tato svírá se středovou čarou úhel cca 25°, ačkoli ve skutečnosti je tento úhel větší (cca 65°). Tím došlo k posunu střetové polohy obou automobilů od reálné střetové polohy. [příjmení] na obr. 4 ve svém znaleckém posudku vyhodnotil špatně, což připustil v doplňku svého znaleckého posudku. Tato stopa nesouvisí s předmětnou dopravní nehodou. Na základě svých podkladů určil vzájemnou polohu automobilů v okamžiku střetu (obr. 6a a 6b). Uvedl, že vozidlo [jméno] nijak nezasahovalo do jízdního pruhu vozidla [anonymizováno]. Vzhledem k špatně určenému směru stopy na obr. 3a a 3b byla posunuta střetová poloha oproti realu. I samotná konfigurace střetu v posudku [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] na obr. 6a neodpovídá poškození jednotlivých automobilů. Úhel mezi podélnými osami automobilů je v posudku [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] cca 10°, dle názoru znaleckého ústavu byl tento úhel okolo 21°. Zároveň přesah automobilu na obr. 6a neodpovídá poškození. Pravé přední kolo automobilu Octavia bylo při střetu aspoň cca 20 cm od středové čáry (dle zdokumentované stopy), pak při střetu muselo i levé přední kolo [značka automobilu] zasahovat do protisměru. Následně provedená simulace založená na výše uvedených špatných vstupních údajích, pak přirozeně nemůže reflektovat reálný postřetový a předstřetový děj. Tím, že [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] nevyhodnotil předstřetový pohyb správně, nemohl ani nenašel technicky přijatelnou variantu, která by vysvětlovala reakci řidiče [anonymizováno].

18. Krajský soud konstatuje, že tyto konstatované nedostatky znaleckého posudku obžalovaného nelze vysvětlit jiným způsobem než, že tak činil záměrně, neboť stanovení úhlů pro znalce s takovou odchylkou a ignorování poškození vozidel, jak bylo uvedeno, svědčí o úmyslném přizpůsobení vstupních údajů tak, aby znalci vyšel střet obou vozidel v jízdním pruhu obžalovaného [příjmení], pro kterého zpracovával znalecký posudek. Tomu odpovídá i to, že závěry znalce [příjmení] [příjmení] jsou v souladu se závěrem revizního posudku Ústavu zpracovaného v trestní věci obžalovaného, tj. že řidič vozidla [jméno] se krátce před střetem nacházel v levé polovině vozovky a je to v souladu i se závěrem revizního znaleckého posudku ústavu [právní osoba] s.r.o.

19. Závěr Ústavu soudního znalcství v dopravě, že obžalovaný nesprávně vyhodnotil stopy na obr. 3a, 3b a 4 jeho znaleckého posudku a konfiguraci střetu (obr. 6a), kdy tato neodpovídá poškozením jednotlivým automobilům je jednoznačný, neboť z takto objektivně zjištěných stop jako je poškození jednotlivých automobilů mohl znalec zcela reálně vycházet a dojít ke stejným závěrům jako ostatní znalci, to jest alespoň připustit možnou variantu, že obžalovaný [příjmení] se nacházel v protisměru, byť jen malou částí svého vozidla. Tuto variantu však obžalovaný nepřipustil, ani po konfrontaci se závěry jiných znaleckých posudků, znaleckého posudku [anonymizováno] [příjmení], ani ve svém doplňku a následném výslechu v hlavním líčení, z čehož okresní soud dovodil minimálně úmysl nepřímý dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, podat hrubě zkreslený znalecký posudek a před soudem uvést nepravdu a okolnostech, které mají podstatný význam pro rozhodnutí soudu, i když podle krajského soudu se jedná o přímý úmysl dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

20. Těmto závěrům odpovídá i výpověď znalců, kteří revizní znalecký posudek Ústavu zpracovali. V hlavním líčení znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] uvedl, že z jejich strany byl problém v tom, že obžalovaný na základě stejných podkladů se dostal mimo podle nich technicky přijatelný rozsah řešení, tam kde bylo popsáno poškození vozidla [anonymizováno], tak samozřejmě není veškeré poškození vozu, ale je si téměř jistý, že jinde v tom posudku popis poškození našli, je to skutečně extrém, že tam chybí poškození přidě. Postup obžalovaného byl správný, bohužel ale vyhodnocení těch podkladů, a ty dílčí závěry správné nebyly. K dotazu Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

státního zástupce, zda popisované poškození vozidla [anonymizováno] reálně odpovídá tomu, co bylo zjištěno, znalec konstatoval, že měl k dispozici obžalovaný alespoň částečně tu fotodokumentaci těch vozidel, jejich deformace a měl i stopy, tak si myslí, že mohl dojít k širšímu rozmezí těch technicky přijatelných střetových poloh a tím by se dostal k závěru, že [značka automobilu] přesahoval do protisměru. Podle jeho názoru se dostal za jejich rozpětí té technické přijatelnosti. I tam musí být nějaký rozptyl, nějaké technické rozmezí. Kvalita odvedené práce ale nebyla dostatečná.

21. Krajský soud konstatuje, že obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil tak, jak bylo popsáno ve skutkové větě napadeného rozsudku a právní kvalifikace za jeho správnou a zákonnou. Dle znalecké doložky bylo zjištěno, že pro znaleckou činnost v oboru doprava byl jmenován [datum]. Nejednalo se tedy o méně zkušeného znalce, jak bylo poukazováno obhajobou. Obžalovaný před podáním znaleckého posudku a jeho doplnku měl možnost v případě nedostatků podkladů nahlédnout do spisu, vyžádat si popř. další fotodokumentaci, pokud by ji neměl úplnou, měl k dispozici vyjádření poškozeného [jméno] [příjmení] a i jeho manželky a jimi popisovaný nehodový děj tzn., a aniž by se měl přiklonit k té či oné variantě, měl tyto důkazy také vyhodnotit a jejich variantu zpracovat. Měl tedy mít zpracovány obě varianty, jak z pohledu řidiče [jméno] [příjmení], tak i [jméno] [příjmení]. Znalec však dospěl pouze k jediné variantě, a to k variantě uváděné jeho zadavatelem [jméno] [příjmení] bez jakékoliv alternativy, ačkoliv ostatní znalci obě alternativy vyhodnotili a nakonec dospěli k tomu, že technicky přijatelnou je právě alternativa řidiče [jméno] [příjmení]. Obžalovaným nastíněná střetová poloha zejména v obr. [číslo] posudku (č. l. 163) nevysvětluje ani vznik smykové stopy nebo třecí objekty zanechané na vozovce, nevysvětluje objektivně zjištěné a vyfotografované poškození vozidel, deformaci části vozidla [anonymizováno] i její přídě. Všechny fotografie se shodovaly v tom, že deformace vozidla [anonymizováno] byla naprosto jednoznačně hluboká a výrazná na pravé přední straně nikoliv na levé a znázorněná střetová poloha obžalovaným byla naprosto opačná. Z toho lze dovodit záměrně upravený posudek. Z těchto důvodů Krajský soud v Ostravě dospěl také k závěru o vině obžalovaného uvedeným skutkem a odůvodnění napadeného rozsudku lze plně odkázat.

22. Krajský soud shledal právní kvalifikaci jednání obžalovaného také správnou a zákonnou s tím, že byl dovozen úmysl minimálně nepřímý dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn, přičemž srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

23. Krajský soud přezkoumal i výrok o trestu. K osobě obžalovaného bylo krajským soudem zjištěno, že nebyl doposud soudně trestán. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl vypracován na obžalovaného, bylo znalcem konstatováno, že je u něj diagnostikována v současné době organická porucha osobnosti, která se u něj rozvinula až po zpracování znaleckých posudků po traumatu hlavy s poškozením mozku v listopadu 2013. Obžalovaný nyní trpí organicky podmíněnou poruchou osobnosti, projevující se dezinhibicí, narušením osobnosti, snížením náhledu na vlastní poruchu, snížením koncentrace pozornosti, poruchou vyjadřování emocí, impulzů, poruchou exekutivních funkcí zejména při plánování činností. Proto je také zastupován svým obhájcem, neboť není schopen se samostatně hájit. V období od února až do června 2013 netrpěl obžalovaný žádnou forenzní významnou duševní chorobou či poruchou. V opisu rejstříku trestů nemá dosud žádný záznam. Nyní je v invalidním důchodu. Svou znaleckou činnost má přerušenu v důsledku zdravotního stavu. Nebyl projednáván ani pro přestupek. Okresní soud ukládal trest podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku v trestní sazbě trestu odnětí svobody do 3 let, uložil znalci trest odnětí svobody v trvání 1 roku, tedy v první třetině zákonem stanovené trestní sazby, kdy výkon tohoto trestu podmíněně odložil podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání 2 roků, kdy tuto lze uložit od 1 roku do 5 let, tedy při dolní hranici. Takto uložený trest byl shledán krajským soudem přiměřeným a odpovídajícím škodlivosti jednání obžalovaného. Vzhledem k tomu, že se této trestné činnosti Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

obžalovaný dopustil v souvislosti se svojí znaleckou činností, musel mu být uložen trest zákazu činnosti. Obžalovaný je zapsán v seznamu znalců Krajského soudu v Brně jako znalec oboru doprava a odvětví doprava městská a doprava silniční, specializace technické posudky o příčinách silničních nehod, v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace spotřební elektronika, výpočetní a kancelářská technika, nábytek, vybavení a zařízení domácností, stroje a zařízení, motorová vozidla, zemědělská a manipulační technika a v oboru strojírenství, odvětví strojírenství i všeobecné specializace posuzování technického stavu motorových vozidel, strojů a zařízení (č. l. 387). Trest byl ukládán nově v trestní sazbě od 1 roku do 10 let a s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného avšak vysokou škodlivost jeho jednání byl uložen trest v první třetině zákonem stanovené trestní sazby v trvání 3 roků. Takto uložený trest by měl splňovat výchovný účel a zamezit obžalovanému páčání další trestné činnosti.

24. Pokud však byl okresním soudem uložen podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce pouze v oboru doprava na dobu v trvání 3 roků, učinil tak okresní soud nesprávně. Vady znaleckého posudku a krajským soudem zjištěný přímý úmysl svědčí o značném porušení pravidel veškeré znalecké činnosti a proto zákaz nelze zúžit pouze na obor doprava. Z tohoto pohledu bylo shledáno odvolání státního zástupce zcela důvodným, a proto krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil výrok o trestu zákazu činnosti a podle § 259 odst. 3 tr. ř. obžalovanému uložil nově podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce na dobu 3 let.

25. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn a ze stejných důvodů bylo odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] podle § 256 tr. ř. zamítnuto jako nedůvodné.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec].

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a) -l) nebo § 265b/2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 27. srpna 2019

JUDr. Milan Ihnát v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Jaroslava Miketová